



Santa Margarida d'Agullàdols

Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Agullàdols.
Emplaçament A l'oest del nucli de Canaletes (Cabrera d'Anoia, Anoia)
Alçada: 346

Coordenades:

Latitud: 41.4842
Longitud: 1.68033
UTM Est (X): 389829
UTM Nord (Y): 4593351

Classificació

Número de fitxa 08122 - 76
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Romànic
Segle XII-XIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Ha estat restaurada.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Fitxa ARQ 013 del Catàleg de Béns a Protegir inclòs al POUM.
Data aprovació: dj., 12/07/2012 - 12:00
Número inventari Inventari del Patrimoni Arquitectònic, 2698
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Cultural
Titularitat Privada
Titular: 08121A03800010
Fitxes associades:

Descripció

Església amb una nau de planta rectangular rematada en absis semicircular. La porta original, amb arc de mig punt adovellat, es troba en el lateral orientat a migdia, acompanyat per arcuacions cegues llombardes entre lesenes que s'estenen fins l'exterior de l'absis, on s'hi obren tres finestres de dobles esqueixada. El lateral nord, no obstant, no està decorat, i s'hi adossen dos contraforts.

Més enllà de l'obra original, hi són visibles diverses reformes. En primer lloc, tota la construcció va ser sobrealçada, configurant una coberta amb volta de canó nervada. L'altra modificació substancial fou l'obertura d'una porta axial en l'extrem oposat a l'absis, feta amb brancals de pedra i una llinda de fusta, per sobre de la qual s'aixeca un altre element afegit: un petit campanar d'espadanya.

Cal fer esment, també, que s'han eliminat alguns cossos afegits al llarg del temps, com la sagristia que tapava la porta primitiva.

Història

Al paviment de la nau hi destaca una làpida de marbre que data de 1835, amb la inscripció «D. Daniel Vardon Kennett, súbdito británico, comerciante y hacendado, natural de la Ysla de Guernsey, falleció el 12 de enero del 1835, a los 54 años de edad. Llorando su lamentable pérdida pusosa sus restos este mármol la ternura conyugal de Da Marta Francisca de Ferrer, natural de Barcelona.».

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Fitxa a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya.](#)



